

**[Bouet.]**

forhøjelse, fik følgende svar: De må jo huske på, at De får pension. Jurister kan fortolke meget, og hvis det skulle være muligt for den højtærede finansminister og hans embedsmænd at fortolke bestemmelsen derhen, ville jeg naturligvis være meget tilfreds. Man begrundet fradrager med, at ligningsarbejdet derved forenkles, idet befordringsgodtgørelse, smudstillæg o. s. v. nu skal bortfalde, men ved første behandling af ligningsloven i det andet høje ting var begrundelsen en anden. I hvert fald begrundede venstres ordfører, folketingsmand hr. Edvard Sørensen, sin velvilje overfor lønfradraget med, at de fastlønnede i modsætning til folk i liberale erhverv ikke har den fordel, der ligger i til eget forbrug at kunne udtage varer af egne lagre eller egen produktion. Dette må i høj grad også gælde pensionisterne, og vi har endog i dag hørt, hvorledes det ærede medlem hr. Bovbjerg, det ærede medlem hr. Malchau og det ærede medlem hr. Gudiksen har udtalt sympati for pensionisterne. Jeg har nu i en årrække, både her på rigsdagen og andre steder, hørt den samme sympati komme til orde, men der er bare det kedelige ved det, at man sjældent har noget at have denne sympati i. De gamle pensionister har sikkert lige så meget, måske i højere grad, brug for den hjælp, som dette fradrag på 300 kr. eller dele deraf ville være. Disse pensionister har i langt overvejende grad været funktionærer, og de har aldrig hørt til de velhavende. Deres indtægter har svinget omkring arbejdernes, de har igennem deres skatter betalt til aldersrenteordningen, og derudover har de bragt økonomiske ofre ved at betale i reglen 6 pct. af deres løn for at undgå at komme til at ligge det offentlige til byrde. Kronens devaluering og de stærkt stigende priser har imidlertid fuldstændig slået bunden ud af deres økonomi, og de tvinges nu til at søge aldersrente. Men selvom dette er en kendsgerning, sparer de det offentlige for store beløb, idet aldersrenten nedsættes i forhold til den pension, de har; og det er et stort spørgsmål, om det offentlige står sig ved at ødelægge denne vilje til at klare sig selv, og man er godt på vej dertil. Det er jo overordentlig svært nu at få den samfundsklasse til at tegne pensionsforsikring, idet funktionærerne eller rettere sagt personer i det hele taget, som bliver pensionsforsikret, ræsonnerer således: Hvorfor skal jeg bringe dette særlige økonomiske offer, når jeg alligevel eventuelt kun opnår at få en nedsat aldersrente?

Denne selvpensionering er en frivillig opsparing og måske den bedste form for opsparing, idet den årlig medfører stor opsamling af kapital. Med de bidrag, arbejdsgiverne giver, er der til dato opsparet ca. 1,2 milliard kr. i præmiereserver. Det er penge, som ikke ligger i strømpeskafterne, men som kommer ud i omsætningen ved indkøb af kreditforeningsobligationer og ved stats- og kommunelån, hvorved pengene kommer hele samfundet tilgode. Har man råd til at ødelægge denne opsparing? Jeg tror, det havde været klogt at tage pensionisterne med, således som mit parti hævder det, og jeg forstår, det også var venstres mening, at de skulle have været med.

Motiveringen er som sagt, at smudstillæg og andre tillæg falder bort, og jeg må naturligvis indrømme, at pensionisterne ikke har disse tillæg, men der er jo tusinder af arbejdere, som heller ikke har disse tillæg, men som nu alligevel får ret til fradraget på 300 kr. Nu ved jeg vel, at man har forhøjet nedslaget i den skattepligtige indtægt for aldersrentemodtagere og andre, der er 65 år og derover, og som ikke har større indtægter end det maksimumsindkomstbeløb, der nu er fastsat. Dette vil naturligvis medføre, at mange af de pågældende pensionister nu tvinges til at søge aldersrente, men selv med denne forbedring mener jeg, at det havde været en retfærdighedshandling, og at det også havde været klogt for hele udviklingen i vort samfund med hensyn til opsparing, om man ved denne lejlighed havde vist de gamle pensionister en vis velvilje og også havde taget dem med.

**Fiskeriministeren (Knud Rée):** Jeg takker de ærede ordførere for de velvillige udtalelser, der er fremsat om lovforslaget, og for den beredvillighed, der er udtalt til at behandle dette lovforslag hurtigt.

Nogle af ordførerne har udtalt ønsket om en snarlig samlet revision af skattelovgivningen, og jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på det samme, som jeg gjorde opmærksom på i folketinget, nemlig at regeringens første initiativ i denne sag jo blev afvist af de to partier, socialdemokratiet og det radikale venstre, men jeg vil også tilføje, at regeringen naturligvis ikke af den grund vil opgive ævred, men vil fortsætte med arbejdet med at forberede en samlet revision af skattelovgivningen.

Endvidere blev der rettet forskellige henstillinger til mig angående den kommende administration af loven og de forhold, der står i forbindelse dermed. Jeg kan herom sige, at fornøden vejledning angående den